

106. Møde.

Torsdagen den 9de April 1881, Kl. 1.

Sekretæren, S. Steffensen, oplæste Protokollen for forrige Møde; denne blev derefter understrevet.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Folkethingetsmanden for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) m. Fl. indbringer: Forslag til Lov om Told- og Skibsafgifterne.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Gulstein-Ledreborg): Den bestaaende Toldlovgivning, som skrives sig fra 1863, har jo allerede fra Først af havt den Mangel, at den kom til at virke for et Territorium, for hvilket den ikke var bestemt, idet Tabet af Hertugdømmerne var foregaaet i Mellemtiden, og de Forudsætninger, paa hvilke selve Toldloven altsaa var bygget, sloge altsaa ikke mere til. Det er erkjendt gennem de mange og lange Forhandlinger, der have været førte om Toldtager i dette Thing og ogsaa udenfor dette Thing, at denne Toldlov har havt adskillige Mangler, Mangler, som fra Først af virkede mindre besværlig for Handelen, for Omsætningen, for Befolkningen, men som efterhaanden, som Forholdene udvikle sig, og nye Industriegrene komme op, virke mere og mere trykkende og hæmmende. De væsentligste Mangler, der have viist sig ved den bestaaende Toldlov selv, og jeg regner dertil ogsaa den Tilføielse, som kom til Toldloven ved Krigsskattotoldloven af 1864 og tager Hensyn til den Forbedring i Toldloven, som kom ved Ophævelsen i 1865 af Transittotoldloven, skal jeg nu kortelig omtale. Det kan ikke miskjendes, at Toldloven med disse Tilføielser og Forbedringer overfor saavel Industri og Handel som overfor Befolkningen har i høi Grad medført generende Bestemmelser og det mere og mere, efterhaanden som Forholdene have udviklet sig. Den Karakter, Toldloven havde, var jo at gaa videre i Retning af en mere og mere lempelig Beskyttelse, som vor Toldpolitik i det Hele er gaaet ud paa gennem dette Aarhundrede lige fra den store Toldreform i Slutningen af forrige Aarhundrede. Men den Beskyttelse, der saaledes ydedes af Tolden, var allerede af den Grund uheldig, at den faldt sammen med en modsat Virkning fra Lovgivningens Side, idet denne, medens den gav med den ene Haand, tog med den anden, og ofte tog den Nerve, end den gav, thi ærede

Medlemmer ville jo vide, at vor Tariff er saaledes indrettet, at den samtidig med, at den beskytter visse Industriegrene og undertiden beskytter dem stærkt, trykker de samme Industriegrene ned ved at paalægge dem Told til de Fornødenheder, som Industrien bruger. Jeg skal i saa Henseende naanlig nævne Tolden paa Sern, Maskiner, Kul og Farvestoffer. Dette er en Ulempe, som allerede fra Først af maa siges at have hæftet ved Toldloven, og den er bleven meget større, efterhaanden som nye Industriegrene ere opstaaede i Aarenes Løb, idet unge Industriegrene som Støvsuckerfabrikationen, Fabrikationen af kemisk Gjødnings og adskillige andre saadanne nye Industrier, alle have lidt af det Tryk, der ligger i Tolden paa Naamaterialet, uden at de til Gjengæld ere blevne Gjenstand for den Beskyttelse, som de andre Industriegrene, der vare kjendte paa Toldlovens Tid, havde. Følgen deraf er bleven, at Industrier, som hertilands maaste kunde trænge til nogen Beskyttelse eller i ethvert Tilfælde ikke burde hindres, fordi de egne sig for vor naturlige Udvikling, ere blevne væsentlig hæmmede, medens andre Industrier, som maaste mere have tabt deres Betydning, eller maaste aldrig have havt Betydning i den Grad som de andre, blive beskyttede. En særlig Ulempe ved hele denne Maade at paalægge Tolden paa er ogsaa den, at vort Landbrug, som er vor Hovedproduktionsgren, mærkelig nok slet ikke har været beskyttet undtagen paa en eneste latterlig Maade nemlig gennem Omtolden, en Beskyttelse, som kun kommer det allerstørste Landbrug tilgode og ellers er særlig trykkende for den mindre hemidlede Befolkning i det Hele taget. Ellers har vort Landbrug ikke været beskyttet, men har tværtimod været hindret og hæmmet gennem de Waand, der gennem den indirekte Beskatning have hvilet paa den almindelige Omsætning, og som have lagt et Tryk paa Industrien ved at beskytte Naamaterialet. Kul vil f. Ex. i det større Landbrug, ved Benyttelsen af de større Redskaber og Maskiner, ogsaa være et Brændselsstof, der bruges paa Landet, og Kul-tolden vil altsaa ogsaa trykke Landbruget. Landbruget er gennem den nu gjældende Toldordning ikke alene ikke beskyttet, medens andre Industriegrene, der have langt mindre Betydning, ere beskyttede, men det er ligesom hæmmet ved den bestaaende Ordning. Disse Ulemper ved Tolden ere imidlertid ikke de eneste, idet nemlig adskillige Industriegrene, hvad enten de ere beskyttede eller ikke, trykkes gennem Tolden paa Naamaterialet. Der frembringes saaledes gennem vor Toldlov en usund Tilstand i vor Industri, nemlig den, at Industrien tvinges til udelukkende at arbejde for Indlandet. En Industri nemlig, der maa betale sit Naamateriale dyrt, end Udlandets Industri